

РЕШЕНИЕ

№ 10

гр. Момчилград, 08.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – МОМЧИЛГРАД, II НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на пети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Сунай Юс. Осман

при участието на секретаря Анита Кр. Дочева
като разгледа докладваното от Сунай Юс. Осман Административно
наказателно дело № 20235150200239 по описа за 2023 година

Производство по реда на чл.72 ал.4 от Закона за министерството на вътрешните работи /ЗМВР/, и образувано е по жалба на Б. Б. Ю. с ЕГН-***** , предявена чрез адв.А. С. от АК- Кърджали, срещу Заповед за полицейско задържане на лице рег.№ 303-зз-84 от 07.12.2023г. на полицейски орган- Т. Г. Д., Мл.ПИ при РУ- Момчилград към ОД на МВР- Кърджали, с която е наложена принудителна административна мярка "задържане за срок от 24 часа". В жалбата, се излагат доводи, че обжалваната заповед е незаконосъобразна и необоснована, издадена при съществени нарушения на процесуалните правила и материално-правните норми, поради което се иска от съда да я отмени. Претендира разноси.

Постъпило е становище от Началника на РУ- Момчилград към ОД на МВР- Кърджали, в което се посочва, че жалбата е неоснователна, а оспорената заповед счита за законосъобразно и правилно издадена, като иска да се потвърди същата, респ. да се отхвърли жалбата.

В съдебно заседание жалбоподателят, не се явява лично, и се представлява от адв.А. С. от АК- Кърджали, който поддържа жалбата по развитите в нея и в с.з. подробни съображения в тази насока. Претендира

разноски.

Ответникът по жалбата- полицейски орган- Т. Г. Д., Мл.ПИ при РУ-Момчилград към ОД на МВР- Кърджали, не се явява в с.з., и се представлява от гл.ю.к. на ОД на МВР- Кърджали- С. Ч., намира заповедта е законосъобразна, и развива подробни съображения в тази насока в представеното писмено становище. Претендира ю.к. възнаграждение.

Контролиращата страна /РП- Кърджали, т.о. „Момчилград“, редовно призована, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства заедно и поотделно и с оглед наведените от страните доводи, намира за установено от фактическа страна следното:

С обжалваната Заповед за полицейско задържане на лице рег. № 303-зз-84 от 07.12.2023г. на полицейски орган- Т. Г. Д., Мл.ПИ при РУ-Момчилград към ОД на МВР- Кърджали, с която е наложена принудителна административна мярка "задържане за срок от 24 часа", жалбоподателят е бил задържан за срок 24 часа. В заповедта е посочено, **че лицето е задържано в РУ- Момчилград**. Задържането е станало на 07.12.2023г. в 12,20 часа.

В заповедта за задържане е посочено, че лицето е задържано на основание чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР, във връзка с ЗМ № 222/ 07.12.2023г. за извършено престъпление по чл.131 ал.1 т.1 от НК- причиняване на телесни повреди по хулигански причини.

Съдът, при насрочване на делото в открито съдебно заседание е изискал от административният орган представянето на преписка по ЗМ № 222/ 07.12.2023г., като със жалбата на Б. Б. Ю. и становището на Началника на РУ- Момчилград, са представени следните писмени доказателства; Докладна записка № 303-р- 20011/ 08.12.2023г. на пол.служител А.М.; саморъчни обяснения от жалбоподателя и лицето Е. Е. С., докладна записка на пол.служител, и др. По делото се установи, че при задържането на лицето са били изготвени декларация на лицето /в която заявил, че желае адв.защита и е посочил адв.А. С. като защитник/ и протокол за обиск на същото, като от него са иззети лични вещи, които по-късно са върнати на същият. От приложената преписка по издаването на процесната Заповед е видно, задържаното лице е освидетелствано от лекар при задържането му в помещенията на полицията, който е установил, че същият няма особени

здравословни проблеми и е годин за задържане, и поради което е бил задържан на същата дата /на 07.12.2023г./ и на 08.12.2023г. в 11,40 часа/ е бил освободен от арестните помещения/.

Като доказателство са приложени докладна записка по ЗМ № 222/ 07.12.2023г., и извлечение от Централизираната автоматизирана система за документооборота в МВР /в което е посочено, че ЗМ е регистриран в 14,40 часа, и касае получен сигнал за възникнал и нанесен побой в района на ресторант „България“ от лицето Б. Б. Ю./, както и Постановление от 19.12.2023г. на РП- Кърджали /т.о. Момчилград/ за образуване на Досъдебно производство- за причинена на 07.1.2022г. в гр.Момчилград средна телесна повреда на лицето Е. Е. С.- престъпление по чл.129 от НК, както и Постановление от същата дата на прокуратурата, с което са дадени указания по разследването. Приложена е справка за съдимост на жалбоподателя.

Като свидетел е разпитан Е. Е. С., който в показанията си посочва, че на 07.12.2023г. в района на ресторант „България“- Момчилград, безпричинно е бил нападен и ударен с ръце по главата от жалбоподателя.

От събраните по делото доказателства- описани по-горе и по конкретно; преписка по ЗМ № 222/ 07.12.2023г., Докладна записка № 303-р-20011/ 08.12.2023г. на пол.служител А.М.; саморъчни обяснения от жалбоподателя и лицето Е. Е. С., докладна записка на пол.служител, както и материалите от досъдебното производство- постановлението за образуване на ДП, че е било образувано ДП, за престъпление по чл.129 от НК- причинена на 07.12.2023г. в гр.Момчилград средна телесна повреда на Е. С., се установява, че Б. Ю. е нанесъл удар/удари по Е. С..

Установи се, че жалбоподателя е бил задържан, след като по ЕЕН 112 е бил получен за нанесен побой над Е. С. на 07.12.2023г. около 11,25 часа в гр.Момчилград, зад р-т „България“, и като извършител е бил посочен жалбоподателят, а посочването е било направено от пострадащото лице, което е обяснило, че безпричинно Б. Ю. му нанесъл удар с юмрук в областта на лицето. Именно и поради това жалбоподателят е бил задържан с оспорената заповед.

При извършената служебна проверка по чл.168 ал.1 от АПК съдът намира, че процесната заповед е издадена от компетентен полицейски орган по смисъла на чл.57 ал.1 от ЗМВР, в пределите на материалната му

компетентност по [чл.72 ал.1 от ЗМВР](#). По делото няма спор, а това се установява и от доказателствата по делото, че издателя на оспорената заповед е полицейски служител в РУ- Момчилград, и осъществяваната от служителя дейност по [чл.6 ал.1 от ЗМВР](#) и заеманата длъжност го определят като полицейски орган по [Глава пета, Раздел I от ЗМВР](#), в правомощията на когото е издаването на заповед за задържане по [чл.72 ал.1 от ЗМВР](#).

Съдът счита, че при издаването на оспореният административен акт са спазени административнопроизводствените правила и не е било допуснато съществено процесуално нарушение, в това число атакуваният административен акт е бил и надлежно мотивиран, като са били посочени фактическите и правните основания за постановяването му.

Съдът намира, че заповедта е издадена в установената от закона форма по [чл.74 ал.2 от ЗМВР](#). Съгласно [чл.74 ал.1 от ЗМВР](#), задържането на лицата по [чл.72 ал.1 от ЗМВР](#) се извършва с писмена заповед. Реквизитите на заповедта за задържане са определени в [чл.74, ал. 2 от ЗМВР](#). Съобразно т. 2 на същата разпоредба заповедта трябва да съдържа както фактически, така и правни основания за издаването ѝ, т.е., актът трябва да бъде мотивиран. Следователно, по силата на специалната правна норма в заповедта трябва да е посочено не само правното основание, но и конкретните фактически обстоятелства като основание за задържането на лицето. Оспорената заповед има съдържанието посочено в [чл.74 ал.2 от ЗМВР](#) като съдържа името, длъжността и местоработата на служителя, издал заповедта, основаниято за задържането по [чл.72 ал.1 т.1 ЗМВР](#), данни, индивидуализиращи задържаното лице, датата и часът на задържането, ограничаването на правата на лицето по [чл. 72 от ЗМВР](#). Съответстващи на посоченото правно основание по [чл.72 ал.1 т.1 ЗМВР](#) допълнително са изложени фактически данни за извършено от жалбоподателя престъпление- причинена телесна повреда по хулигански подбуди. Настоящият съдебен състав намира за неоснователни възраженията на жалбоподателя за необоснованост и незаконосъобразност. Противно на твърденията в жалбата, в заповедта по [чл.72 ал.1 от ЗМВР](#) не е необходимо да се посочи дали е извършено деяние и от кого, тъй като тези обстоятелства се установяват в съответното наказателно производство, и въпреки това в оспорената заповед е посочено и извършеното деяние- причинена телесна повреда по хулигански подбуди. Нормата на [чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР](#) изисква наличие на данни за извършено

престъпление, което изискване в случая е спазено с фактическото посочване на данни за извършено престъпление- по чл.131 ал.1 т.1 от ЗМВР.

С издаването на оспорения административен акт не са били допуснати и нарушения на материалния закон. По правната си същност, мярката "задържане за срок от 24 часа", чиято уредба е в [чл.72- чл.75 от ЗМВР](#), представлява принудителна административна мярка /ПАМ/- административното разпореждане на орган на власт, непосредствено засягащо правната сфера на адресата. Предпоставка за 24-часовото задържане по [чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР](#) е наличието на данни, от които може да се направи обосновано предположение, че задържаното лице е извършило противоправно деяние, което законодателят определя като престъпление. Целта на закона е задържането като превантивна мярка да предотврати възможността задържаното лице да се укрие и спрямо него да не може да бъде проведено предварително разследване. Следва да се приеме, че възможността на органите на МВР да приложат принудителната административна мярка "задържане за срок до 24 часа" е дейност, свързана с разкриването на престъпление, а не с наличието на вече доказано такова. В този смисъл, следва изрично да се направи разграничение между изискванията на [чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР](#) и [чл.207 от НПК](#) /относно необходимите условия за образуване на наказателно производство/. За прилагането на наложената с процесната заповед ПАМ законодателят не е предвидил необходимост да са събрани доказателства, установяващи по категоричен начин вината на лицето, извършило престъпление по смисъла на НК. Достатъчно е само наличието на данни, обосноваващи предположението, че има вероятност лицето да е извършител на престъплението. Това дава право на административния орган, при условията на оперативна самостоятелност, да наложи мярката, дори без да е изпълнено условието за точна квалификация на деянието, а още по-малко се изисква престъплението да е несъмнено и категорично установено или съпричастността на лицето към него. Въпросът дали конкретното лице е извършител на конкретно престъпно деяние по НК и дали то е извършено от него виновно, подлежат на пълно, всестранно и обективно разследване в рамките на наказателното производство. За целите на задържането по реда на [чл. 72 от ЗМВР](#) наличието на такива категорични данни, които да обвързват лицето с конкретното престъпление не са задължителни, като задържането се извършва не поради

несъмненост на фактите, а с оглед тяхното изясняване.

Неоснователни са оплакванията на жалбоподателя, че нямало никакви доказателства за неговата съпричастност към посоченото в заповедта престъпление, а и важала презумпцията за невиновност по чл.16 от НПК. Съдът счита, че при издаването на заповедта административният орган е имал достатъчно данни да приеме, че жалбоподателят е причинил телесна повреда на посоченото по-горе лице, установил е съпричастността с наличните данни на жалбоподателя в това деяние.

Предвид и горното съдът приема, че намесата на органите на полицията, чрез задържането на жалбоподателя съвсем не е била произволна и немотивирана.

Съдът счита, че атакуваният административен акт съответства и на целта на закона, като правомощията на административния орган не са били упражнени превратно. Целта на мярката по [чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР](#) е да се попречи на заподозряното лице в извършването на престъпление да се укрие, или да извърши друго престъпление, или да осуети наказателно преследване по отношение на вече извършено престъпление. В случая е установено, че жалбоподателят е бил задържан защото срещу него са били събрани данни за съпричастност към противоправна дейност, за която е имало данни, че съдържа и признаците на престъпление, а също така са били извършени редица действия по разследването, включително и е образувано, макар и в по-късен етап и наказателно производство. И видно от часа на неговото освобождаване същият е бил освободен, веднага след отпадане на необходимостта от неговото задържане, поради което последното не се явява произволно и несъответно на преследваната от закона цел. Поради тези съображения съдът намери, че заповедта е издадена и в съответствие с целта на закона, а не произволно и при превратно упражняване на властнически правомощия.

При извършената цялостна служебна проверка за законосъобразност на обжалвания административен акт по реда на [чл.168 ал.1 от АПК](#), съдът не констатира наличие на основанията, предвидени в [чл.146 от АПК](#) за отмяна или изменение на административния акт, поради което оспорването следва да бъде отхвърлено.

Съдът, като взе предвид изхода на делото и на основание [чл.143 ал.3](#)

от АПК, намира претенцията на гл.ю.к. Ст.Ч. за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за основателна. Съобразявайки действителната фактическа и правна сложност на делото, както и разпоредбите на чл.37 ал.1 от Закона за правната помощ, вр. чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, настоящата инстанция намери, че жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ОДМВР- Кърджали юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева.

Водим от горното и на основание чл.172 ал.2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. Б. Ю. с ЕГН- *****, срещу Заповед за полицейско задържане на лице рег.№ 303-зз-84 от 07.12.2023г. на полицейски орган- Т. Г. Д., Мл.ПИ при РУ- Момчилград към ОД на МВР- Кърджали, с която на основание чл. 72 ал.1 т.1. от ЗМВР е жалбоподателят е бил задържан за срок от 24 часа.

ОСЪЖДА Б. Б. Ю. с ЕГН- *****, ДА ЗАПЛАТИ в полза на ОДМВР-Кърджали, сума в размер на 80 лева- юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд- Кърджали в 14- дневен срок, който тече от датата на получаване на решението.

Съдия при Районен съд – Момчилград: _____